

I øvrigt skal Organisationerne til de enkelte Paragraffer i Forslaget bemærke følgende:

Ad § 8. I § 8, 2det Stykke, 1ste Punktum, bør Ordet „nødvendige“ udgaa. Det kan efter Sagens Natur ikke antages, at en Erhvervsvirksomhed vil afholde Udgifter, der ikke er nødvendige, og det maa i hvert Fald hævdes, at Priskontrolraadet savner de saglige Forudsætninger for at kunne bedømme, hvorvidt en Udgift kan anses for nødvendig eller ej.

Desuden foreslaas som Tydeliggørelse af Regelen i 1ste Punktum en Tilføjelse i et nyt Punktum om, at der ved Prisansættelsen kan tages rimeligt Hensyn til samtlige Udgifter ved fortsat Bevarelse og Afskrivning af en Virksomheds normale Organisation og Anlæg.

I § 8, 2det Stykke, 2det Punktum, bestemmes, at Nettoavancen hverken procentvis eller absolut maa overstige den i Øjeblikket inden for Branchen sædvanlige. Da den hidtidige Gennemførelse af Avancebestemmelser gennemgaaende har fastholdt, at Nettoavancen ikke maatte stige procentvis med Priserne, men skulde begrænses saa nogenlunde til den absolutte Nettoavance fra før Krigen, er den procentvise Nettoavance under Prisstigningen blevet nedskaaret, undertiden til det halve. Man maa derfor gøre opmærksom paa, at den ovennævnte Bestemmelse i § 8 om, at den — nu maaske halverede — procentvise Nettoavance ikke maa forhøjes, ved et kommende Prisfald vil nedsette den absolutte Nettoavance til langt under, hvad den var før Krigen, et Resultat, der utvivlsomt ikke har været Lovens Hensigt.

Denne Urimelighed viser, at Lovforslaget er affattet alene med Mulighed for Prisstigning for Øje, og at det derfor vil være absolut nødvendigt at revidere Loven, saa snart Forholdene ændrer sig.

3die Stykke i § 8 maa ændres. Det maa følge af selve Bestemmelsernes Princip, at man maa have Lov til at beregne en Gennemsnitspris for ensartede Varepartier, der er købt til forskellige Priser. Saaledes fortolkedes ogsaa det strenge Forbud mod Vareaager i 3. September-Bekendtgørelsen, og det er urimeligt, at Erhvervene skal søge Tilladelse hos Priskontrolraadet til at foretage Foranstaltninger, der netop vil medvirke til inden for Lovens Grænser at holde Priserne paa et jævnt og rimeligt Niveau. Det foreslaas, at § 8, 3die Stykke, affattes saaledes: „Ensartede Varepartier, der er indkøbt til forskellige Priser, kan sælges til en Gennemsnitspris.“

Ad § 11, 3die Stykke. Bestemmelserne maa omredigeres saaledes, at de anmeldte Prisforhøjelser træder i Kraft, dersom Godkendelse ikke er nægtet inden 8 Dage efter Anmeldelsen. De Forsinkelser af Prisforhøjelsen, som følger med Proceduren i Priskontrolraadet, maa undgaaes saa vidt muligt.

Ad § 13. Ifølge Forslagets § 1, 1ste Stykke, bemyndiges Ministeriet for Handel, Industri og Søfart bl. a. til at fastsætte Regler om Maksimalpriser, medens § 13 giver Priskontrolraadet Ret til at offentliggøre „Priser, der ikke maa overskrides“ for Varer og Ydelser, for hvilke saadant findes ønskeligt og muligt.

Det ses ikke af Forslaget eller Bemærkningerne dertil, hvad Forskellen er mellem „Maksimalpriser“ og „Priser, der ikke maa overskrides“, og det maa anses for uheldigt, at Priskontrolraadet sideordnet med Handelsministeriet skal kunne fastsætte Maksimalpriser og Maksimalavancer.

Ad § 15. I § 15 foreslaas oprettet et Nævn, for hvilket Besværinger over Priskontrolraadets Afgørelser kan forlanges indanket. Nævnet indgiver Indstilling til Handelsministeren, der afgør Sagen.

Ifølge § 15, 3die Stykke, skal Handelsministerens Afgørelse være endelig. Saafremt der hermed er ment, at Ministerens Afgørelse ikke kan indbringes for Domstolene, maa Organisationerne bestemt protestere mod denne Regel. Rent bortset fra det principielt uheldige i den ofte sporede Tendens til at indskrænke Domstolenes Ret til at tage administrative Afgørelser under Paakendelse, maa det hævdes, at Priskontrolraadets Myndighed ifølge Lovforslaget bliver saa omfattende, at dets — og Ministerens — Afgørelser kan være af saa indgribende Karakter, at Erhvervsvirksomhederne ikke bør berøves den Beskyttelse, en Domstols Prøvelse af Afgørelsernes Lovmedholdelighed betyder.

Subsidiært foreslaas, at den danske Handelsstands Fællesrepræsentation og Industrieraadet i Forening udpeger det ene af de tre Medlemmer af det i 1ste Stykke omtalte Nævn.